

24.6.2024

MEDDELELSE TIL MEDLEMMERNE

Om: Retningslinjer for anvendelse af forretningsordenens artikel 155

- der henviser til forretningsordenens artikel 155,
- der henviser til artikel 263, 265, 267 og 277 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
- der henviser til artikel 23, 24, 40 og 62a i statuten for Domstolen,

Retsudvalget har godkendt følgende retningslinjer den 24. februar 2015:

Procedure

1. Retsudvalget udpeger for hver periode på seks måneder en fast ordfører for behandling af tvister.
2. Generalsekretariatet holder den faste ordfører underrettet om alle spørgsmål vedrørende tvister. Der kan rejses sager af Juridisk Tjeneste eller et andet udvalg, men Generalsekretariatet kan også beslutte at gøre den faste ordfører opmærksom på et spørgsmål på eget initiativ. Når sager rejses af et andet udvalg, skal dette udvalgs anmodning til Retsudvalget om at fremsætte en henstilling ledsages af den relevante udtalelse fra Juridisk Tjeneste, på grundlag af hvilken dette udvalg besluttede at fremsætte sin anmodning.
3. Den faste ordfører træffer sine afgørelser på grundlag af et notat fra Generalsekretariatet og/eller Juridisk Tjeneste.

¹ Som senest ændret af Retsudvalget den 26.5.2021.

4. Udvalget stemmer for lukkede døre om alle spørgsmål vedrørende tvister på grundlag af ordførerens anbefaling. Ethvert medlem kan anmode Juridisk Tjeneste om mundtlige forklaringer vedrørende en given sag, før udvalget går over til afstemning.
5. I tilfælde, hvor det på grund af den frist, der er fastsat af den pågældende retsinstans eller i traktaterne, ikke er muligt at følge ovenstående procedure, kan der vedtages en afgørelse ved skriftlig procedure. Sagen bør derefter forelægges udvalget til godkendelse på det næste udvalgmøde eller på anden måde.
6. I tilfælde af uopsættelighed, hvor Parlamentets formand handler på egen hånd, kan denne høre formanden for Retsudvalget eller den faste ordfører, alt efter hvem der er til rådighed.
7. Den faste ordfører og udvalget tager i forbindelse med deres anbefalinger og afgørelser hensyn til følgende retningslinjer.

Annulationsøgsmål

8. Parlamentet har ret til at anlægge sag med påstand om annullation af retsakter vedtaget af andre af Unionens institutioner, organer, kontorer eller agenturer, der skal have retsvirkning over for tredjemand, under påberåbelse af inkompetence, væsentlige formelle mangler, overtrædelse af traktaterne eller af retsregler vedrørende deres gennemførelse samt magtfordrejning.
9. Parlamentet bør navnlig anlægge sag, hvis Rådet med urette har vedtaget en retsakt uden fælles beslutningstagning med Parlamentet eller uden at anmode om dets godkendelse, som krævet i henhold til det relevante retsgrundlag. Det samme gælder, hvis Rådet ikke har overholdt en væsentlig formforskrift, der involverer Parlamentet, f.eks. om høring eller fornyet høring, eller holder Parlamentet behørigt underrettet.
10. Parlamentet bør ligeledes anlægge sag til prøvelse af afgørelser fra Kommissionen, som ikke overholder den relevante delegation af lovgivningsmæssige beføjelser eller beføjelser til at vedtage gennemførelsesretsakter.

Passivitetssøgsmål

11. Parlamentet bør anlægge passivitetssøgsmål, hvis der er sket en klar tilsidesættelse af forpligtelser i henhold til retsakter, der er vedtaget af Parlamentet alene eller ved fælles beslutningstagning.

Intervention i direkte søgsmål, som Parlamentet ikke er part i

12. Hvis en sag drejer sig om gyldigheden af en retsakt, der er vedtaget af Parlamentet alene eller ved fælles beslutningstagning, bør Parlamentet intervenere til støtte for retsaktens gyldighed.
13. Hvis en sag ikke drejer sig om gyldigheden af en retsakt, der er vedtaget af Parlamentet alene eller ved fælles beslutningstagning, bør Parlamentet ikke intervenere, medmindre sagen rejser vigtige juridiske spørgsmål, der også er relevante for Parlamentet.

14. Hvis en retsakt er blevet vedtaget med Parlamentets godkendelse, kan udvalget dog fra sag til sag beslutte, at det er berettiget at intervenere til støtte for gyldigheden af den pågældende retsakt.
15. Parlamentet bør intervenere i et passivitetssøgsmål, hvis der er sket en klar tilsidesættelse af forpligtelser i henhold til retsakter, der er vedtaget af Parlamentet alene eller ved fælles beslutningstagning.

Fremsættelse af bemærkninger i præjudicielle sager

16. Hvis en sag enten udelukkende eller sammen med et fortolkningsspørgsmål drejer sig om gyldigheden af en retsakt, der er vedtaget af Parlamentet alene eller ved fælles beslutningstagning, bør Parlamentet fremsætte bemærkninger til støtte for retsaktens gyldighed.
17. Hvis en sag kun drejer sig om et fortolkningsspørgsmål, bør Parlamentet ikke fremsætte bemærkninger.

Søgsmål til støtte for medlemmer af Europa-Parlamentet eller ansatte

18. Parlamentet bør ikke intervenere eller fremsætte bemærkninger til støtte for individuelle medlemmer af Europa-Parlamentets eller ansattes interesser, medmindre sagen har en klar forbindelse til institutionen.

Søgsmål til støtte for private borgere

19. Uden at det berører punkt 13, bør Parlamentet ikke deltage i søgsmål til støtte for private borgeres interesser.

Fremsættelse af bemærkninger i andre sager

20. Hvis Domstolen har skrevet til Parlamentet i henhold til artikel 24 i statuten for Domstolen for at anmode om oplysninger, i henhold til statuttens artikel 62a for at underrette Parlamentet om en sag om fornyet prøvelse eller i henhold til artikel 196, stk. 3, i Domstolens procesreglement for at opfordre Parlamentet til at fremsætte bemærkninger vedrørende en anmodning om en udtalelse fremsat i medfør af artikel 218, stk. 11, i TEUF, bør Parlamentet reagere, hvis dets interesser vil blive berørt af sagens udfald, og det har en klar institutionel holdning at give udtryk for.

Disse retningslinjer erstatter tidligere retningslinjer og meddelelser vedrørende anvendelsen af artikel 155.